

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3027/2015. (II. 9.) AB VÉGZÉSE**alkotmányjogi panasz visszautasításáról**

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 18.K.30.565/2013/10. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője útján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 18.K.30.565/2013/10. számú ítéletével szemben.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló eljárásban az indítványozó 2012. május 22-én kérelmezte a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-budapesti Vám- és Pénzügyőri Igazgatóságnál (a továbbiakban: I. fokú hatóság) import áfa biztosítása alóli mentességi engedélye meghosszabbítását a vámjog végrehajtásáról szóló 2003. évi CXXVI. törvény (a továbbiakban: Vtv.) 48. §-a alapján. Az engedély kibocsátását az I. fokú hatóság megtagadta (11360-7/2012. NAV DBPVIIG számú határozat). E határozattal szemben fellebbezett az indítványozó a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatóságánál (a továbbiakban: II. fokú hatóság), a fellebbezés folytán a II. fokú hatóság az I. fokú hatóság határozatát helybenhagyta (6789-3/2012. NAVKMRVPF számú határozat). E határozatot az indítványozó keresettel támadta meg. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 18.K.30.565/2013/10. számú ítéletével (a továbbiakban: ítélet) az indítványozó keresetét elutasította. Az indítványozó – tájékoztatása szerint – az ítélettel szemben egyidejűleg előterjesztett felülvizsgálati kérelmet a Kúriánál és alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróságon.
- [3] 2. Az indítványozó szerint a támadott ítélet az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, XXIV. cikk (1) bekezdését, valamint XXVIII. cikkének (1) bekezdését is sérti.

- [4] 2.1. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének sérelmét egyrészt abban látja az indítványozó, hogy az ítélet tévesen állapította meg, hogy az I. fokú hatóság nem lépte túl az ügyintézési határidőt. A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 33. § (1) bekezdésében 30 napos ügyintézési határidőt ír elő. Az I. fokú hatóság e 30 napos ügyintézési határidő lejárta után 5 nappal rendelkezett a határidő meghosszabbításáról a Ket. 33. § (7) bekezdése alapján.
- [5] Úgyszintén tévesen értelmezte az ítélet a 30 napos ügyintézési határidőre vonatkozó szabályokat, azáltal, hogy a meghallgatási jog gyakorlására biztosított időt jogszabályváltozásra tekintettel nem számította bele az ügyintézési határidőbe. Az I. fokú hatóság a 30 napos ügyintézési határidő lejárta előtt 3 nappal a Vtv. 2. § (8) bekezdése alapján meghallgatási jogot biztosított az indítványozónak. Az indítványozó ezzel kapcsolatban arra hivatkozik, hogy a Vtv. 2/A. §-a, amely arról rendelkezik, hogy a 30 napos ügyintézési határidőbe nem számít be a meghallgatási jog gyakorlásának időtartama, nem lépett hatályba akkor, amikor az I. fokú hatóság a meghallgatási jog biztosításáról szóló végzését hozta: a meghallgatásról szóló végzés 2012. június 18-án kelt, míg a Vtv. 2/A. §-a 2012. június 20-án lépett hatályba. Az indítványozó szerint a jogszabályváltozás nem lehet elfogadható indoka annak, hogy az ügyintézési idő a meghallgatási jog gyakorlásának időtartamával meghosszabbodott. Az indítványozó álláspontja szerint önmagában véve is alaptörvény-ellenességet vet fel, ha egy jogszabály-módosítást a már folyamatban lévő eljárásokban is alkalmazni rendel a jogalkotó.
- [6] Tévesnek tartja továbbá az indítványozó az ítéletet azért is, mert az ügy szempontjából nem tekintette relevánsnak azt a körülményt, hogy az I. fokú hatóság csak a 30 napos ügyintézési határidő túllépését követően meghosszabbított határidőben hozott határozatot. Az ítélet azáltal, hogy megállapította, hogy az I. fokú hatóság jogszerűen járt el, „jóváhagyott egy alaptörvény-ellenes eljárást”, ezáltal sérti az ítélet a jogállamiság elvét.
- [7] Alaptörvény-ellenességet idéz elő az ítélet azért is, mert – tévesen – nem állapította meg azt, hogy az I. fokú hatóság a Vtv. 48. § (2) bekezdésében foglalt kintlévőség fogalmának értelmezését visszamenőlegesen megváltoztatta. Ugyanis az I. fokú hatóság arról tájékoztatta az indítványozót, hogy a vámhatósági jogértelmezés 2012 májusában megváltozott a kintlévőség értelmezését illetően, s ezt a jogértelmezést az indítványozó tárgyévet megelőző két egymást követő naptári évben teljesített adófizetése tekintetében alkalmazták az eljárásban. E megváltozott jogértelmezésnek köszönhetően az indítványozó változatlan jogszabályi környezet mellett elveszítette az import áfa alóli mentességét.

- [8] Emellett sérti az ítélet az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését azért is, mert az indítványozó bizonyítási indítványait indokolás nélkül figyelmen kívül hagyta és egyoldalúan, csak az I. fokú hatóság előadása alapján állapította meg az ítélet tartalmát a bíróság.
- [9] 2.2. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének és XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét abban látja az indítványozó, hogy az ítélet meghozatalára részrehajlóan került sor, így sérül a felek közötti jogegyenlőség. A bíróság ugyanis döntése meghozatalakor csak az I. fokú hatóság által előadottakat vette figyelembe, az indítványozóét nem. A tisztességes eljárás elvét sérti, hogy az indítványozó érveit és bizonyítékait nem vette figyelembe és az ügy érdemére kiható eljárásjogi szabálysértést nem állapította meg. Az I. és II. fokú hatóság ezen kívül figyelmen kívül hagyta az ügyre vonatkozó tényeket, így azt, hogy az indítványozó fizetési késedelmére rövid volt (2 nap) a NAV felé, ugyanakkor a menteségi engedély megadása szempontjából releváns időszakban az indítványozó adószámláján jelentős túlfizetés volt. Az I. és II. fokú hatóság ezzel megsértette a Ket. 1. § (2) bekezdését, s ezáltal az ítélet az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését sérti.
- [10] 2.3. Az Alkotmánybíróság hiánypótlási felhívására az indítványozó kifejezetten ügy nyilatkozott, hogy a Vtv. 2/A. §-a vonatkozásában nem kíván élni indítvány előterjesztésével.
- [11] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról dönt. Ennek során az Alkotmánybíróság eljáró tanácsa megvizsgálja, hogy az indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz Abtv.-ben foglalt formai és tartalmi követelményeinek.
- [12] Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Az indítványozó azt kifogásolta indítványában, hogy a bíróság támadott ítélete tévesen értelmezte a Ket. 33. § (1) bekezdésében foglalt 30 napos ügyintézési határidő számítását, figyelemmel a Vtv. 2/A. §-ára, valamint tévesen vette figyelembe az eljárás során hatályba lépett Vtv. 2/A. § (5) bekezdését. Ezen kívül alaptörvény-sértő módon állapította meg azt, hogy az ügyintézési határidő túllépése nem hatott ki az ügy érdemére. Megjegyzi az Alkotmánybíróság, hogy a Vtv. 2/A. § (5) bekezdésének hatálybalépéséről az adózást érintő egyes törvények módosításáról szóló 2012. évi LXIX. törvény 83. §-a rendelkezik. Ez kifejezetten nem rendeli

alkalmazni a folyamatban lévő ügyekben a meghallgatásra vonatkozó eljárási szabályokat, így e kérdés értelmezése az eljáró szervek feladata.

- [13] Úgyszintén jogértelmezési és nem alkotmányossági kérdés, hogy az ítélet miként értelmezi a kintlévőség fogalmát, illetve miként értékeli az indítványozó késedelmes teljesítését a mentességi engedély megadása szempontjából.
- [14] Az indítványozó által felvetett kérdések az ügyben alkalmazott jogszabályok értelmezésére vonatkoznak, amelyek azonban önmagukban nem minősülnek érdemi alkotmányossági problémának. Erre tekintettel az indítvány nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt törvényi feltételeknek, ezért az Alkotmánybíróság tanácsa az Abtv. 56. § (2)–(3) bekezdése, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2015. január 26.

Dr. Lévy Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1094/2014.

